hõisetega lendasid pruutpaarid üles ja alla tantsides üle rohelise lossi.

„Millal nad jälle koju lendavad?“ päris Peedu Sirbsilt, kes ülipõnevalt pulmalisi vaatles.

„Ainult naised lendavad koju, et muneda uusi punapallilisi. Mehed aga ei pöördu iialgi tagasi!“

„See on meestele siis kurb lend!“ arvas Malle.

„Oh ei,“ vastas Sirbsi. „See on ilusaim lend. Kui tiibneitsid tagasi pöörduvad, lendavad tiibmehed veel kaua rõõmsas lennujoovastuses, kuni viimaks hukkuvad sügisetormis.“

„Kas sina ka viimsele lennule lähed?“ päris Malle.

„Kindlasti, ja ma mõtlen, et teen seda õige varsti!“

„Ära kõnele sellest, see on mulle väga kurb!“ sosistas Maisi-Lii.

„Ei ole kurb. Ma võtan su kaasa ja kannan sind tiibadel,“ hüüdis Sirbsi.

„Ei, Sirbsi. Mina ei tule sinuga, sest ma ei ole sünnilt kuldpõrnikas. Mul ei ole tiibu, et sinuga koos lennata. Sa unustaksid minu kohe, kui näeksid teist

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 95